

Sygn. akt III RC 248/21

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : sędzia Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2022r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ł.

przeciwko J. Ł.

o zaspokojenie potrzeb rodziny

1. zasądza od pozwanego J. Ł. na rzecz powódki M. Ł. tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny kwotę po 6380 zł (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych) miesięcznie za okres od dnia 10 grudnia 2021r. do dnia 7 marca 2022r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo co do okresu od dnia 10 grudnia 2021r. do dnia 7 marca 2022r.,
3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 248/21

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 10.12.2021r. M. Ł., reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego J. Ł. na swoją rzecz kwoty 20.000 zł miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie nieterminowej płatności. Jednocześnie w pozwie zawarto wnioszek o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia kwoty 18.000 zł miesięcznie tytułem przyczynienia się do zaspakajania potrzeb rodziny na czas trwania postępowania, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie nieterminowej płatności.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że od 2010r. M. Ł. i J. Ł. pozostają w związku małżeńskim, w którym od 24.03.2010 r. obowiązuje rozdzielność majątkowa, a z którego pochodzi ich wspólny małoletni syn W. Ł. ur. (...) W 2018 r. z winy pozwanego w małżeństwie stron zaczęły pojawiać się problemy, które z biegiem czasu eskalowały i w wyniku których z początkiem 2021r. pozwany wyprowadził się ze wspólnego domu małżonków i zamieszkał w osobnym

budynku, posadowionym na tej samej posesji. W miarę rozwoju sytuacji pozwany sukcesywnie ograniczał zarówno zakres, w jakim łoży na utrzymanie rodziny, jaki swój udział w wychowaniu i dbaniu o małoletniego. W okresie gdy małżeństwo stron funkcjonowało zgodnie, żyli oni na wysokim wręcz luksusowym poziomie, zaś na zaspokojenie potrzeb powódki i syna stron w takim zakresie, w jakim były one zaspakajane w tamtym czasie, przy uwzględnieniu obecnych cen towarów i usług, niezbędna jest obecnie kwota 26.153,39 zł miesięcznie, w tym 14.523,50 na potrzeby samej powódki oraz 11.629,89 zł na potrzeby małoletniego W. Ł.. Normalnym było bowiem, że rodzina stron nie tylko kilka razy do roku korzystała z luksusowych wyjazdów i wycieczek, często do egzotycznych krajów, ale też, że regularnie jadali w restauracjach, nabywali żywność wyłącznie ekologiczną, pochodzącą od sprawdzonych dostawców, również lokalnych, oferujących produkty najwyższej jakości, zakupywali wyłącznie markową i luksusową odzież, obuwie czy kosmetyki, korzystali z usług ogrodnika, pomocy domowej i profesjonalnego serwisu technicznego, a sama powódka regularnie korzystała z usług fryzjerskich i kosmetycznych, z masaży relaksacyjnych i leczniczych, zabiegów rehabilitacyjnych, zabiegów medycyny ekstatycznej, porad dietetyka i psychologa. Nadto strona powodowa podniosła, że w trakcie trwania małżeństwa stron pozwany nabył zarówno wiele ruchomości tj. samochody czy motocykle jak i nieruchomości, w tym mieszkań, domków letniskowych czy działek rekreacyjnych, budowlanych itp. W kwestii możliwości zarobkowych stron postępowania wskazano, że od 2016 r. powódka prowadzi własną działalność gospodarczą, rozpoczętą jako wspólny projekt biznesowy małżonków, którą dopiero niedawno oficjalnie zarejestrowała ją pod nazwą A. M. Ł., zaś jej miesięczne zarobki z tego tytułu, z uwagi na sezonowość oferowanych usług, wahają się pomiędzy 5.000 zł a 15.000 zł miesięcznie. Nadto powódka posiada oszczędności, które w razie konieczności pozwolą jej przez kilka miesięcy zaspakajać podstawowe potrzeby jej i syna. Natomiast odnośnie pozwanego, który nie tylko prowadzi własną działalność gospodarczą, ale jest także współnikiem 4 spółek prawa handlowego, w tym spółki transportowej (...) Sp. z o.o. sp.k. i spółki budowlanej (...) sp. z o.o. sp. k. oraz 2 spółek prawa cywilnego podano, że jego możliwości zarobkowe oscylują w granicach kwoty co najmniej 100.000 zł miesięcznie

W odpowiedzi na pozew J. Ł., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego W. Ł. w wysokości 3.000 zł lub ewentualnie zabezpieczenie potrzeb rodziny w wysokości 3.000 zł miesięcznie wskazując, że problemy i nieporozumienia w małżeństwie stron spowodowane są wyłącznie zachowaniem i postępowaniem powódki, zaprzeczając jakoby nie łożył na utrzymanie rodziny podnosząc przy tym, że nie tylko w szerokim zakresie finansuje działalność gospodarczą powódki m.in. płacąc kredyt hipotecznych za zakup nieruchomości, która jest ich wspólną własnością, kupując paszę, opłacając rachunki za media itd., i to pomimo że powódka nie dzieli się z nim swoimi dochodami, a dwa lata temu sama przelała na swoje konto z jego konta kwotę 200.000 zł. ale też, że to on ponosi koszty utrzymania domu zamieszkiwanego przez powódkę i ich wspólnego syna, umożliwia jej korzystanie z jego pojazdów i pokrywa koszty ich eksploatacji. Następnie pozwany wskazał, że spośród wymienionych w pozwie kosztów utrzymania powódki i małoletniego W. nie kwestionuje jedynie tych związanych z wydatkami na wyprawkę, opłaty szkolne, korepetycje i ubezpieczenie syna, opłacenie jogi, ubezpieczenia i zakup książek oraz prasy dla powódki oraz do kwoty 70 zł wydatków na manicure powódki, do kwoty 104 zł wydatków na zakup gier i zabawek dla syna i do kwoty 150 zł wydatków na środki higieny czystości dla małoletniego. Pozostałe wskazane przez stronę powodową wydatki kwestionuje co do zasady w zakresie w jakim ponoszone miałyby być przez powódkę na organizację spotkań towarzyskich w domu, utrzymanie domu, serwis pieca, serwis techniczny domu, płotu i sprzętów rekreacyjnych, eksploatację samochodu oraz usługi sprzątaczk i ogrodnika podnosząc przy tym, że to wyłącznie on pokrywa koszty utrzymania domu, wydatki na serwisy techniczne i koszty eksploatacji samochodu użytkowanego przez powódkę tj. naprawy, serwis i ubezpieczenie OC, on i powódka nigdy nie korzystali z usług sprzątaczk czy ogrodnika, gdyż ogrodem zajmował się sam, powódka nie podała co konkretnie wchodzi w zakres wydatków na organizację spotkań w domu ani jak je obliczyła, zaś przy uwzględnieniu ilości zabiegów jakim rzekomo poddaje się każdego miesiąca oraz czasu jaki musiałaby spędzić ona i małoletni W. w restauracji by wydać tam 600 zł miesięcznie, nie miałyby czasu ani potrzeby na organizację dodatkowych spotkań towarzyskich w domu, zaś niezrozumiałe jest jakiego rodzaju spotkania towarzyskie małoletni organizuje w domu i co mieści się w ramach przeznaczonej na ten cel kwoty. Co do wysokości pozwany zakwestionował zaś podane w pozwie wydatki M. Ł. na wyżywienie, zakup odzieży i obuwia, środków czystości, środków higieny i kosmetyków, zakupu gier komputerowych oraz akcesoriów i sprzętu sportowego, zabiegi medyczne, rehabilitacyjne i kosmetyczne powódki, zakup leków i opłacenie leczenia oraz wizyt lekarskich powódki i syna stron podnosząc, że

nieprawdopodobne jest by miesięczne koszty wizyt powódki i syna stron w restauracji wynosiły aż 1.200 zł, zaś skoro korzystają z obiadów szkolnych, to we własnym zakresie muszą zakupić produkty spożywcze tylko na śniadania i kolacje, strony postępowania nigdy nie wydatkowały takich horrendalnych kwot na zakup odzieży i obuwia, powódka nie dysponowałaby wystarczającą ilością czasu by faktycznie co miesiąc korzystać ze wszystkich wskazanych zabiegów i wizyt, co do zasady małoletni W. gra nawet pół roku w tą samą grę i nie było potrzeby tak częstego ich zakupywania, podobnie jak sprzętu sportowego, ani powódka ani syn stron nie chorują i w związku z tym nie wymagają ani badań ani przyjmowania na stałe leków, poza okazjonalnymi które są zawyżone podobnie zresztą jak wydatki na zakup witamin i suplementów. Wreszcie w ocenie pozwanego koszty organizację wyjazdów wakacyjnych i weekendowych nie zasługują na uwzględnienie w kosztach utrzymania rodziny i powódka wydatki te winna pokrywać samodzielnie z uzyskiwanych dochodów, zaś w przypadku syna pozwany będzie pokrywał wyłącznie te koszty, które powstaną przy okazji jego wspólnych wyjazdów z synem. W kwestii swoich możliwości zarobkowych J. Ł. przyznał, że jest osobą majątną podnosząc jednak, że jest tylko jednym ze współników spółek, a część wymienionego w pozwie majątku i dochodów jest majątkiem i dochodem spółki, a nie jego osobistym, jego osobisty dochód zależny jest zaś od poczynionych inwestycji, a nadto pomniejszony o wysokie koszty wynikające np. ze spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych. Co do możliwości finansowych powódki pozwany podniósł zaś, że z jego wiedzy wynika, że co do zasady nie ewidencjonuje ona wszystkich swoich dochodów z prowadzonej działalności, które faktycznie mogą przekraczać nawet kilkadziesiąt tysięcy miesięcznie.

W toku dalszego postępowania obie strony składały kolejne pisma procesowe, w których podtrzymywały swoje stanowisko w sprawie, przedstawiając argumenty na poparcie swoich twierdzeń oraz składając kolejne wnioski dowodowe.

Postanowieniem z dnia 27.01.2022 r. tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie pozwanego J. Ł. do uiszczania na rzecz powódki M. Ł. tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny kwoty po 5.380 zł miesięcznie, począwszy od dnia 10.12.2021 r. płatnej z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat, w pozostałym zakresie wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalając. Następnie jednak w wyniku zażalenia strony powodowej, orzeczenie to zostało zmienione postanowieniem z dnia 17.03.2022 r. wydanym w sprawie III RCz 5/22 przez Sąd Rejonowy w Wągrowcu w ten tylko sposób, że pozwany J. Ł. zobowiązany został do uiszczania na rzecz powódki tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny kwoty po 6.380 zł miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie zażalenie zostało oddalone.

W toku rozprawy z dnia 09.03.2022r. Sąd określił obu stronom postępowania 21- dniowy termin do złożenia pism przygotowawczych zawierających wszystkie twierdzenia i dowody, w tym też dokumenty potwierdzające wysokość dochodów i kosztów utrzymania, inne niż zgłoszone do tej pory, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania.

Natomiast postanowieniem z dnia 12.04.2022 r. na podstawie art. 445 § 2 k.p.c. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie co do świadczeń za okres od dnia 8.03.2022r. do czasu prawomocnego zakończenia procesu o rozwód z powództwa J. Ł. przeciwko M. Ł. prowadzonego pod sygnaturą XIV C 223/22 przed Sądem Okręgowym w Poznaniu XIV Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym w P..

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 02.07.2010 r. M. Ł. i J. Ł. zawarli związek małżeński. Ze związku tego pochodzi małoletni syn stron W. Ł. ur. (...) W czasie gdy małżeństwo stron funkcjonowało poprawnie, M. Ł. i J. Ł. zamieszkiwali wspólnie i żyli na wysokiej stopie, regularnie korzystając z różnego rodzaju atrakcji tj. weekendowe i wakacyjne wyjazdy zagraniczne i krajowe, wyjscia do restauracji, na basen, do grotty solnej, do kina, spotkania towarzyskie, wyjscia ze znajomymi a nadto zakupując luksusowe i markowe towary, w tym kosmetyki, odzież czy obuwie, żywność ekologiczną oraz produkty pochodzące z małych lokalnych gospodarstw rolnych i korzystając z prywatnej opieki lekarskiej, w tym z regularnych wizyt u stomatologa czy psychologa. Powódka regularnie także korzystała z usług kosmetycznych, fryzjerskich, masaży,

zabiegów medycyny estetycznej, zabiegów w (...), uczęszczała na zajęcia jogi itp. Strony ponosiły także znaczne wydatki na rzecz małoletniego W., opłacając mu różnego rodzaju zajęcia dodatkowe, korepetycje i prywatne wizyty lekarskie, organizując mu czas wolny, a także zakupując zabawki czy sprzęt sportowy. Powódka i syn stron przyjmowali na stałe suplementy diety i witaminy. M. Ł. posiadała do dyspozycji samochód marki T. (...) rok prod. 2007, z którego korzystała zarówno w celach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jak i prywatnie, dojeżdżając m.in. do kosmetyczki, na zakupy czy dowożąc małoletniego na zajęcia pozaszkolne. Nadto przy dbaniu o dom i działkę na której jest on posadowiony rodzina stron korzystała z pomocy sprzątaczk i ogrodnika, przy czym nie były to osoby profesjonalnie trudniące się takimi czynnościami, ani też nie były one zatrudniane na umowę.

W okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. M. Ł. i małoletni syn stron zamieszkiwali w domu, stanowiącym współwłasność jej i pozwanego. Natomiast J. Ł. zamieszkiwał w osobnym budynku, posadowionym na terenie tej samej nieruchomości co dom stron. Nadal jednak pokrywał on wszelkie koszty wynikające z użytkowania przez powódkę i syna stron ich wspólnego domu tj. rachunki za zużycie prądu, wody i gazu, reguluje faktury za ochronę, opłaty za wywóz odpadów komunalnych itd., a nadto pozwany opłacał też wszelkiego rodzaju serwisy techniczne związane z prawidłowym funkcjonowaniem sprzętów użytkowanym w domu stron m.in. pieca czy sauny, przyczyniając się w ten sposób do zaspokajania potrzeb swojej rodziny w wymiarze około 2.250 zł miesięcznie.

W tamtym czasie powódka prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą A. M. Ł., którą zarejestrowała w styczniu 2020 r., przy czym faktycznie gospodarstwo to funkcjonowało co najmniej od 2016 r. W ramach swojej działalności powódka zajmowała się hodowlą zwierząt m.in. alpak, kóz, koni, a nadto prowadziła działalność terapeutyczną, również przy wykorzystaniu zwierząt, i agroturystyczną, organizowała odpłatnie różnego rodzaju przyjęcia i wycieczki indywidualne oraz grupowe, w tym dla przedszkoli czy szkół, a także zajmowała się sprzedażą wyrobów z wełny alpak. Dochody jakie powódka uzyskiwała ze swej działalności wyniosły średnio miesięcznie około 10.000 zł netto. Nadto w tym czasie M. Ł. posiadała oszczędności w łącznej kwocie około 750.000 zł, ulokowane na prowadzonym dla niej rachunku bankowym, a także wraz z pozwanym była współwłaścicielem nieruchomości położonych w K., na terenie których posadowiony był zajmowany przez nią dom, a także na terenie których prowadzone było gospodarstwo (...) oraz nieruchomości położonych w Górach S., gdzie posiadała nadto także nieruchomości będące jej wyłączną własnością. Natomiast małoletni syn stron uczęszczał do IV klasy szkoły podstawowej w M., pozwany spędzał z nim bardzo niewiele czasu, a wszelkie jego potrzeby były zaspokajane przez matkę.

W okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. średnie miesięczne usprawiedliwione potrzeby powódki i małoletniego syna stron obejmowały kwotę około 16.380 zł, w tym w przypadku M. Ł. na: wyżywienie – 2.000 zł, odzież i obuwie – 1.700 zł, środki czystości i higieny, kosmetyki – 700 zł, zabiegi kosmetyczne i masaże – 800 zł, fryzjer – 300 zł, leki, suplementy, psycholog, dentysta, grota – 400 zł, paliwo – 700 zł, wyjazdy wakacyjne i weekendowe – 1.500 zł, wyjścia towarzyskie – 300 zł, joga, prasa, książki – 270 zł, ubezpieczenie – 150 zł, N. – 30 zł, telefon – 100 zł, zwierzęta domowe – 200 zł i 1000 zł - usługi ogrodnicze i sprzątaczk, a w przypadku małoletniego W. na: wyżywienie – 1.700 zł, odzież i obuwie – 1.200 zł, środki czystości i higieny, kosmetyki – 200 zł, wyprawka szkolna – 140 zł, korepetycje – 200 zł, fryzjer – 30 zł, leki, suplementy, psycholog, dentysta, ortodonta – 300 zł, paliwo – 200 zł, wyjazdy wakacyjne i weekendowe – 1.500 zł, rozrywka, gry, zabawki, sprzęt sportowy – 400 zł, ubezpieczenie – 30 zł, N. – 30 zł, telefon – 100 zł oraz zwierzęta domowe – 200 zł.

W okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. pozwany J. Ł. był (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp.k., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. sp. k., a nadto spółki cywilnej Przedsiębiorstwo (...), P. K., A. K. i Przedsiębiorstwo (...), J. Ł. oraz prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...). Pozwany widniał także jako właściciel lub współwłaściciel w łącznie wielu księgach wieczystych, nieruchomości położonych na terenie objętym właściwością Sądu Rejonowego w Wągrowcu i w W.. Nadto w systemie (...) J. Ł. widniał jako właściciel 21 różnego rodzaju pojazdów, w tym samochodów osobowych, przyczep czy motocykli oraz jak współwłaściciel 12 kolejnych pojazdów, w tym naczep ciężarowych i ciągników samochodowych oraz posiadała 3 komory normabaryczne i osiągał z tego tytułu dochód. W tamtym czasie możliwości zarobkowe pozwanego wynosiły co najmniej 100.000 zł netto miesięcznie.

Pomiędzy M. Ł. a J. Ł. toczy się obecnie postępowanie rozwodowe, prowadzone przez Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. pod sygn. akt XIV C 223/22.

Przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu toczy się obecnie postępowanie karne w sprawie oskarżonego J. Ł. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., popełnione na szkodę M. Ł..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

sprawozdania finansowe, umowy spółek, odpisy KRS, informacje z (...), rejestru (...) (k. 21-płyta DVD, 25-179, 182-186); kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa (k. 23); kopia odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 24); dane z systemu PESEL-SAD (k. 198-196); informacje z Wydziału Ksiąg Wieczystych SR w Wągrowcu i odpisy ksiąg wieczystych (k. 207-271); informacje z US w W. (k. 273-273v); informacje o wypłatach ze spółek (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp.k., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. sp. k. z załącznikami (k. 279, 281-284, 286-327, 329-387); wydruki ze stron internetowych (k. 404-444); dokumentacja kredytowa pozwanego (k. 445-492, 521-530); historia rachunku bankowego pozwanego (k. 532-546); faktury, rachunki, potwierdzenia zapłaty, wydruk historii transakcji, decyzje urzędowe przedłożone przez pozwanego (k. 493-520, 531-531v); podsumowanie przychodów pozwanego (k. 547); zeznania podatkowe pozwanego (k. 548-555); faktury, rachunki, paragony, potwierdzenia transakcji, dokumenty kasowe, umowy i oświadczenia przedłożone przez powódkę (k. 576-680, 715-716); informacje z (...) (k. 718-774); kopia pozwu rozwodowego (k. 793-795, 805-806, 852-853); informacja z SO w Poznaniu w sprawie sygn. akt XIV C 223/22 (k. 856); kopia dokumentacji ze sprawy sygn. akt II K 94/22 SR w Wągrowcu oraz wydruki z systemu (...) (k. 887-959, 1063-1085); wyciąg z księgi przychodów i rozchodów powódki (k. 974-975, 1028-1029); historia rachunku bankowego powódki (k. 975-1007, 1030-1061); oraz zeznania świadków A. S. (1) (k. 1090-1092- (...) -płyta CD), M. M. (1) (k. 1092-1093, 1096-płyta CD), M. M. (2) (k. 1093, 1096-płyta CD), B. K. (k. 1093, 1096-płyta CD), M. J. (k. 1094, 1096-płyta CD), R. N. (k. 1094, 1096-płyta CD), A. M. (k. 1133 (...) -płyta CD), D. M. (k. 1133v, 1134-płyta CD), S. C. (k. 1141-1142, 1147-płyta CD); zeznania powódki M. Ł. (k. 1142v-1143v, 1147-płyta CD) i pozwanego J. Ł. (k. 1143v-1144v, 1147-płyta CD), a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy SR w Miliczu sygn. III RCps 28/22 dotyczących zeznań świadków A. M. i D. M..

Na wstępie wskazać należy, że ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd co do zasady skupiał się na zeznaniach dotyczących okresu od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. tj. okresu jaki objęty jest niniejszym postępowaniem oraz okoliczności, które miały miejsce przed wszczęciem tego postępowania, jednak tylko w takiej części, w jakiej były one istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy tzn. pozwalały ustalić na jakiej stopie życiowej funkcjonowała rodzina stron w okresie gdy stosunki małżeńskie M. Ł. i J. Ł. układały się jeszcze poprawnie. Nadto zaś dla Sądu istotne były co do zasady wyłącznie informacje na temat kosztów utrzymania rodziny M. Ł. i J. Ł., zakresu ich potrzeb, możliwości zarobkowych obojga małżonków i źródeł ich dochodów.

Zeznania powódki M. Ł. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim okoliczności przez nią podnoszone znalazły potwierdzenie w pozostałym zebranych w toku postępowania materiale dowodowym, nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i nie były sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, wiedzą i doświadczeniem Sądu posiadanymi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z powszechnie dostępną wiedzą na temat cen popularnych towarów i usług. W szczególności za wiarygodne w znacznej części Sąd uznał twierdzenia powódki co do zakresu potrzeb rodziny stron postępowania, poziomu życia na jakim zwyczajowo funkcjonowali oni i źródeł z jakich potrzeby te były finansowane. Za częściowo wiarygodne Sąd uznał także zeznania powódki co do osobistego majątku pozwanego oraz posiadanych przez niego obciążeń finansowych, przy czym jedynie w zakresie, w jakim okoliczności te znalazły potwierdzenie w toku postępowania lub zostały przyznane przez stronę przeciwną. Również w takim samym zakresie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. Ł. co do prowadzonej przez nią działalności i osiąganych z tego tytułu dochodów. Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast twierdzenia powódki co do pochodzenia części środków pieniężnych, znajdujących się na jej rachunku bankowym w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022 r. W toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. powódka zeznała bowiem, że z kwoty około 750.000 zł jaką w tym czasie posiadał na swoim rachunku, kwota 400.000 zł była własnością jej brata, jednak okoliczności tych w żaden sposób nie udowodniła.

Podobnie nie przedstawiła ona żadnych dowodów na to, że pozwany osiąga faktycznie wyższe dochody niż te, które ustalono w toku postępowania.

Oceniając zeznania pozwanego J. Ł. Sąd również zweryfikował je w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy i ostatecznie uznał je za wiarygodne w tylko takim zakresie, w jakim okoliczności przez niego przedstawiane były z tym materiałem zgodne, nie były kwestionowane przez stronę przeciwną lub sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, wiedzą i doświadczeniem Sądu posiadanymi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z powszechnie dostępną wiedzą na temat cen popularnych towarów i usług. W szczególności za wiarygodne Sąd uznał zeznania pozwanego co do jego okoliczności mieszkaniowych w okresie objętym niniejszym postępowaniem tj. od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. oraz pokrywania przez niego w tym okresie kosztów utrzymania domu, w którym zamieszkiwała powódka i ich wspólny syn. Zeznania J. Ł. co do możliwości zarobkowych powódki i jego samego, a także źródeł ich dochodów i posiadanego przez nich majątku, Sąd uwzględnił zaś tylko w takim zakresie, w jakim nie były one sprzeczne ze zgromadzonymi w toku postępowania dokumentami.

Co do zasady zeznania świadków M. M. (1), B. K., M. J., R. N., A. M., D. M. i S. C. nie wzbudziły wątpliwości Sądu co swej wiarygodności, były one bowiem jasne, logiczne i spójne. Niemniej wskazać przy tym należy, że w znaczącej części zeznania te pozostawały bez większego znaczenia dla istotny niniejszej sprawy, dotyczyły bowiem okoliczności nieistotnych dla jej rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu jedynie zeznania świadka S. C. zasługiwały na większą uwagę, albowiem świadek ten utrzymywała stosunki towarzyskie ze stronami postępowania i w związku z tym posiadała wiedzę zarówno na temat źródeł ich dochodów, kwestii własności nieruchomości na których posadowiony jest dom stron i prowadzona jest działalność powódki, czy poziomu życia rodziny stron postępowania. Co więcej, część okoliczności na które świadek wskazywała, znalazła potwierdzenie w zeznaniach samych stron postępowania.

Oceniając zeznania świadków A. S. (1) i M. M. (2) Sąd czynił to ze szczególną ostrożnością, albowiem są oni krewnymi powódki, a więc osobami dla niej najbliższymi, przy czym w opinii Sądu okoliczności te co do zasady nie wpłynęły na treść ich zeznań. Nadto wskazać należy, że w ocenie Sądu jedynie zeznania świadka A. S. (1) zawierały okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek często bywała bowiem w domu stron, przy okazji sprawowania opieki nad małoletnim W. oraz wizyt towarzyskich i utrzymywała bliskie stosunki z powódką. Niewątpliwie miała ona zatem okazję do zaobserwowania sposobu funkcjonowania rodziny stron i poziomu ich życia, a także posiadał pewną widzę w zakresie źródeł ich dochodów. Niemniej również w przypadku tego świadka Sąd uwzględnił tylko te zeznania, które znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym lub zostały przyznane przez same strony postępowania.

Postanowieniem wydanym w toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. Sąd, na podstawie art. 235² § 1 pkt 2, 3 i 5 k.p.c. i art. 278 § 1 k.p.c. pominął wszystkie zgłaszane do dnia 28.10.2022r. wnioski dowodowe stron, za wyjątkiem tych już dopuszczonych. W ocenie Sądu okoliczności na wykazanie których wnioskowane dowody miały zostać przeprowadzone zostały bowiem w wystarczającym stopniu wykazane w toku przeprowadzonego już postępowania dowodowego. W szczególności w opinii Sądu dla wykazania wysokości możliwości zarobkowe pozwanego jak i posiadanego przez niego majątku ruchomego i nieruchomego, wystarczające było przeprowadzenie dowodów z pisma zawierających informacje od organów podatkowych, z rejestru (...), z Wydziału Ksiąg Wieczystych tut. Sądu, z pism nadesłanych przez spółki, w których współnikiem jest J. Ł. i z wyciągów z rachunków bankowych pozwanego. Nadto Sąd miał na uwadze, że przeprowadzenie pozostałych wnioskowanych dowodów dotyczyło okoliczności niemających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie i doprowadziłoby do przedłużenia postępowania oraz powodowało zbędne koszty np. w szczególności w przypadku uwzględnienia wniosku zawartego w pkt 6 pozwu o przeprowadzenie dowodów z opinii wskazanych tam biegłych. Na marginesie należy zresztą wskazać także, że część z ruchomości i nieruchomości będących współwłasnością pozwanego, a wyceny których domagała się strona powodowa, stanowi majątek spółki, których współnikiem jest J. Ł., a nie jego samego.

Również postanowieniem wydanym w toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. Sąd na podstawie art. 205³ § 2 k.p.c. i art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. pominął wniosek dowodowy pełnomocnika powódki o zwolnienie Banku Spółdzielczego w C. z

tajemnicy bankowej i zwrócenie się do tego banku o przedstawienie historii za okres 2020-2022, rachunku bankowego J. Ł. o numerze (...). Przede wszystkim bowiem wskazać należy, że postanowieniem wydanym w toku rozprawy z dnia 09.03.2022r. Sąd zakreślił obu stronom postępowania 21-dniowy termin do złożenia pism przygotowawczych zawierających wszystkie twierdzenia i dowody, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. W tych okolicznościach wnioski dowody zgłoszone przez pełnomocnika strony pogodowej w toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. uznać należało za spóźnione. W tym miejscu godzi się zresztą zauważyć, że fakt posiadania przez pozwanego rachunku o numerze (...) nie jest okolicznością nową. Rachunek ten widnieje bowiem w wydruku historii rachunków bankowych, przedłożonych przez J. Ł. na wezwanie Sądu, a znajdujących się na k. 532-546 akt sprawy, których to odpis otrzymała strona powodowa i z którym miała możliwość dokładnego zapoznania się jeszcze przed wydaniem przez Sąd postanowienia w toku rozprawy z dnia 09.03.2022r. Nadto jednak dowód ten Sąd uznał za nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem okoliczności na wykazanie których miał on zostać przeprowadzony tj. możliwości zarobkowe pozwanego, zostały już wykazane w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego, a co za tym idzie jego dopuszczenie doprowadziło by jedynie do przedłużenia postępowania.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że wyrok z dnia 28.10.2022 r. jest wyrokiem częściowym, obejmującym zamknięty okres od dnia 10.12.2021r., tj. od chwili skutecznego wniesienia powództwa w niniejszej sprawie, do dnia 07.03.2022 r., tj. do dnia złożenia przed Sądem Okręgowym w Poznaniu pozwu o rozwód.

W myśl art. 27 k.r.o. oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił i możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokojenia potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Ten obowiązek istnieje w czasie trwania małżeństwa niezależnie od tego, czy małżonkowie mieszkają wspólnie czy oddzielnie.

W tym miejscu wskazać należy, że roszczenia wynikające z art. 27 k.r.o. stanowią roszczenia o charakterze alimentacyjnym, korzystają zatem ze wszystkich przywilejów, jakie obowiązujące przepisy przewidują dla roszczeń z art. 128 i nast. k.r.o. Analogiczny jest charakter prawny obu obowiązków oraz ich znaczenie moralne i funkcja społeczna. Poza podobieństwami występują jednak w odniesieniu do obu kategorii unormowań pewne różnice. Celem obowiązku przewidzianego w art. 27 k.r.o. jest uzyskanie od obojga małżonków środków materialnych dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rodziny jako całości oraz zaspokojenia uzasadnionych potrzeb jej poszczególnych członków przy zachowaniu zasad równej stopy życiowej (bliżej A. S., Zasada równej stopy życiowej, s. 37 i n.).

W myśl ustalonego w piśmiennictwie poglądu art. 27 k.r.o. obejmuje trzy grupy "potrzeb rodziny". Po pierwsze, wspólne potrzeby związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego (np. koszty utrzymania mieszkania, opłaty, żywność dla całej rodziny). Po drugie, indywidualne potrzeby każdego z małżonków (np. osobiste, kulturalne, w zakresie kształcenia). Po trzecie, potrzeby dzieci związane z ich utrzymywaniem i wychowywaniem (np. koszty ubrania, kształcenia, leczenia). W powództwie o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny zasadne jest wyszczególnienie tych trzech grup potrzeb.

W doktrynie dominuje obecnie pogląd, że separacja faktyczna małżonków nie jest sama w sobie wystarczającą podstawą dla oddalenia powództwa o świadczenie "alimentów zbiorowych" (tak T. Smyczński, Glosa, s. 77; zob. także J. Gwiazdomorski, w: System PrRodz, s. 262). Separacja faktyczna w szczególności nie wyklucza zgłoszenia roszczenia wynikającego z art. 27 KRO przez małżonka, z którym wspólnie zamieszkują dzieci małżonków. Jak wskazał SN w uchwale z dnia 16.12.1987 r. sygn.. III CZP 91/86 (OSNCP 1988, Nr 4, poz. 42, uzasadnienie tezy I) separacja faktyczna "nie powinna wywierać ujemnego wpływu na zakres zaspokajania potrzeb dzieci z małżeństwa, a potrzeb tych w praktyce nie da się oddzielić od potrzeb tego z rodziców, przy którym dzieci pozostały. Dlatego nawet zupełne zerwanie

pożycia małżeńskiego nie uchyla obowiązku przewidzianego w art. 27 k.r.o., ale może wpłynąć na jego ukształtowanie i zakres".

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, że w orzecznictwie i nauce prawa zgodnie przyjmuje się – jak się wydaje w związku z treścią art. 135 § 1 k.r.o. – że na podstawie art. 27 k.r.o. małżonkowie zobowiązani są zaspokajać potrzeby "usprawiedliwione" (zob. J. Gwiazdomorski, "Alimentacyjny" obowiązek, s. 31–33; tenże, w: System PrRodz, s. 254; T. Smyczyński, Alimentacja dzieci, s. 47; A. Szlęzak, Prawnorodzina, s. 67). W wyroku z 24.8.1990 r. (I CR 422/90, OSNC 1991, Nr 10–12, poz. 124) SN stwierdził, że "potrzeby rodziny w rozumieniu art. 27 k.r.o. są to potrzeby usprawiedliwione, uzasadnione wieloma względami, np. wiekiem, stanem zdrowia, słusznymi zainteresowaniami". W konsekwencji SN przyjął, że w obowiązku z art. 27 k.r.o. nie mieszczą się "potrzeby nieusprawiedliwione oraz związane z utworzeniem lub powiększeniem dorobku rodziny". Nadto w piśmiennictwie wyrażono pogląd, że art. 27 k.r.o. obejmuje "obowiązek odpowiedniego zużywania dostarczanych środków. Chodzi naprzód o podjęcie czynności i starań, prowadzących do uzyskania za dostarczone przez małżonków środki, artykułów i przedmiotów, potrzebnych do zaspokajania potrzeb rodziny, i to czynności i starań podejmowanych rozsądnie, sumiennie, przy przestrzeganiu zasad gospodarności" (tak J. Gwiazdomorski, w: System PrRodz, s. 256; tenże, "Alimentacyjny" obowiązek, s. 48–49). W ocenie tut. Sądu zasada „gospodarności” winna zaś być uwzględniana w każdym przypadku bez względu na wysokość dochodów rodziny. O ile bowiem wyższe możliwości zarobkowe małżonków uzasadniają przyjęcie zarówno szerszego niż przeciętnie zakresu potrzeb zasługujących na miano usprawiedliwionych, jak i przeznaczania na ich zaspokojenie wyższych niż przeciętnie kwot, o tyle wydatki te nie powinny przekraczać granicy, poza którą można już mówić o niegospodarności czy wręcz o rozrzutności. Dlatego też poziom wydatków na zaspokojenie potrzeb rodziny, jaki zasługuje na miano usprawiedliwionego, jest w postępowaniu sądowym ustalany zawsze indywidualnie w oparciu o możliwości zarobkowe małżonków oraz stopę życiową jaką posiadała rodzina w okresie, gdy małżonkowie tworzyli jeszcze zgodny związek. Nadto Sąd bierze pod uwagę zasadę równej stopy życiowej zarówno pomiędzy małżonkami, jak i pomiędzy rodzicami i dziećmi. Przy czym, jak wskazano wcześniej postulat równej stopy życiowej powinien sprowadzać się przede wszystkim do "porównywalnego" zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zobowiązanego, nie zaś do równego dzielenia nadwyżki wynikającej ze wzrastających możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego (tak A. S., Zasada, s. 41).

Dlatego też ustalając ostatecznie wysokość poszczególnych koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb rodziny stron postępowania, w tym kosztów utrzymania powódki i małoletniego syna stron, Sąd co do zasady przyjął je na poziomie na jakim wydatki te oszacowane zostały na etapie udzielania zabezpieczenia. W ocenie Sądu strona powodowa nie udowodniła zresztą, aby po zapadnięciu tego orzeczenia, w okresie objętym niniejszym postępowaniem, nastąpiły istotne zmiany w wysokości tych kosztów, czy też w zakresie potrzeb zasługujących na miano usprawiedliwionych. Strona powodowa nie przedstawiła Sądowi na tą okoliczność wystarczających dowodów. Wręcz przeciwnie, nie tylko ustalono, że przez cały okres objęty niniejszym postępowaniem powódka i małoletni syn stron zamieszkiwali w domu stanowiącym współwłasność M. Ł. i J. Ł., a koszty jego utrzymania ponoszone były przez pozwanego, co potwierdzone zostało zresztą zarówno przez powołanych w sprawie świadków jak i samą powódkę, ale też w toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. powódka sama przyznała, że w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. część ponoszonych przez nią wydatków m.in. w zakresie żywienia, zakupu odzieży, obuwia, kosmetyków, czy też na opłacenie wizyt u kosmetyczki, fryzjera, masażyisty itp. nie tylko nie wzrosła, ale wręcz zmalała, albowiem z uwagi na zły stan psychiczny ograniczyła ona część swoich aktywności. Jedyną zaś zmianą w stosunku do postanowienia z 27.01.2021 r., jaką Sąd uwzględnił przy wydawaniu wyroku częściowego było ujęcie w usprawiedliwionych kosztach utrzymania rodziny stron wydatków na opłacenie sprzątaczk i ogrodnika w łącznej wysokości 1.000 zł miesięcznie. W tym zakresie Sąd podzielił bowiem stanowisko Sądu Odwoławczego, zawarte w uzasadnieniu do postanowienia z dnia 17.03.2022 r. wydanego w sprawie sygn. akt III RCz 5/22. W realiach przedmiotowej sprawy, uwzględnivszy stopę życiową rodziny stron, możliwości zarobkowe zarówno powódki i pozwanego, zakres usprawiedliwionych potrzeb M. Ł. i małoletniego W. Ł. oraz wydatków jakie ponoszone są na ich zaspokojenie nie można mieć żadnych wątpliwości, że rodzina stron postępowania żyje na wysokim poziomie, nie oszczędzając wydatków ani na zaspokojenie podstawowych potrzeb tj. wyżywienie, leczenie, higiena, odzież itp. ani też na zaspokajanie potrzeb wyższego rzędu tj. wypoczynek, rozrywka itp.

Skoro zaś swoje potrzeby mieszkaniowe zaspakajali korzystając z nieruchomości składającej się z domu o pow. 250 m² położonego na działce o pow. 2.500 m², to biorąc pod uwagę poziom życia M. i J. małż. Ł. i zakres ich codziennych normalnych wydatków, za zasadne i usprawiedliwione uznać należało także ponoszenie przez nich wydatków na opłacenie sprzątaczk i ogrodnika, a co za tym idzie wydatek taki doliczyć do kosztów utrzymania powódki, nawet jeśli w toku postępowania nie udowodniono, że obecnie jest on ponoszony. Z wiedzy i doświadczenia Sądu wynika bowiem, że w przypadku rodzin funkcjonujących na poziomie zbliżonym do rodziny M. i J. małż. Ł., zatrudnianie sprzątaczk, a w razie potrzeby także ogrodnika, jest właściwie regułą.

Natomiast stanowisko Sądu co do pozostałych kosztów utrzymania M. Ł. i małoletniego W. Ł., ich wysokości i zakresu potrzeb, jakie należało uznać za usprawiedliwione w okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r., pozostało niezmiennie. I tak ustalając wysokość kosztów wyżywienia powódki i syna stron w tym okresie, Sąd uwzględnił fakt, że M. Ł. zakupywała żywność ekologiczną, nabywaną w większości bezpośrednio od producentów z małych lokalnych gospodarstw rolnych, wraz z małoletnim W. korzystała z obiadów szkolnych, a nadto okazjonalnie uczęszczała z nim do restauracji. Nadto zarówno ustalając wysokość wydatków związanych z zakupem odzieży i obuwia jak i kosmetyków oraz środków higieny i czystości, Sąd miał na uwadze, że rodzina stron korzystała z markowej odzieży i obuwia oraz luksusowych kosmetyków, powszechnie zaś wiadomo, że ceny pojedynczych towarów wyższej półki są znacząco wyższe. Co do kwestii kosztów związanych z szeroko rozumianą opieką zdrowotną Sąd zważył, że skoro powódka zakupuje zdrową żywność i dba o swój wygląd, niewątpliwie przyjmuje uzupełniająco różnego rodzaju suplementy i witaminy, a nadto korzysta z prywatnej opieki medycznej czy to w zakresie. Niewątpliwie też powódka takiej samej dbałości o zdrowie dokłada ona również w stosunku do małoletniego W., zapewniając mu zarówno witaminy i suplementy jak i prywatną opiekę lekarską. Powszechnie wiadomym jest natomiast, że dzieci w wieku małoletniego syna stron nie tylko wymagają regularnych wizyt u dentysty, ale też dość często jeszcze zapadają na sezonowe infekcje, a z treści pozwu wynikało, że powódka pozostaje pod opieką psychologa. Z drugiej jednak strony Sąd miał też na uwadze, że w toku postępowania nie wykazano, jakoby w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022 r. powódka lub jej syna posiadali szczególne wymagania w zakresie żywienia, higieny czy pielęgnacji, nadto powódka jest osobą dorosłą, a co za tym idzie nie wymaga ona wymiany garderoby, a jedynie jej odświeżenia, natomiast w przypadku małoletniego W. choć nadal rozwija się on fizycznie, to jednak jego wzrost nie jest już tak intensywny i gwałtowny jak w przypadku mniejszych dzieci, choć niewątpliwie zakres zakupywanych kosmetyków i środków higieny jest szerszy niż przeciętnie i poza wszelkiego rodzaju środkami myjącymi tj. szampony, żele, płyny do kąpieli itp. obejmuje także wszelkiego rodzaju kremy, odżywki, balsamy, perfumy itd. to jednak co do zasady opakowanie kremu, perfum czy też środków higieny i czystości wystarcza na dłużej niż jeden miesiąc, zaś zwyczajowo chłopcy, tym bardziej w wieku małoletniego W., korzystają z mniejszej ilości kosmetyków niż dziewczynki czy też osoby dorosłe.

Dalej do usprawiedliwionych kosztów utrzymania M. Ł. i małoletniego W. Ł. Sąd zaliczył wydatki na paliwo, a ustalając ich wysokość w okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. uwzględnił rodzaj pojazdu, jakim poruszała się powódka w tamtym czasie, średnią cenę paliwa fakt, że w toku postępowania nie wykazano by z jakichkolwiek istotnych powodów M. Ł. musiała w tym czasie przejeżdżać znaczne odległości oraz, że dla zaspokojenia potrzeb małoletniego W. korzystanie z samochodu było konieczne w dużo mniejszym zakresie niż w przypadku jego matki. Natomiast Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia w tych kosztach wydatków związanych z serwisowaniem przez powódkę wykorzystywanego w tym okresie samochodu czy też opłacaniem ubezpieczenia OC, gdyż ich ponoszenie nie zostało udowodnione przez stronę powodową.

W ostatecznych kosztach utrzymania M. Ł. i małoletniego W. Ł. Sąd uwzględnił także wydatki na wyjazdy wakacyjne i weekendowe jak i związane z wszelkiego rodzaju rozrywką, organizacją czasu wolnego, realizacją zainteresowań, hobby czy spotkaniami towarzyskimi. Mając bowiem na uwadze standard życia rodziny stron postępowanie i możliwości zarobkowe obojga małżonków oraz zakres ich pozostałych potrzeb, fakt ponoszenie takich wydatków nie może budzić żadnych wątpliwości. Oczywiście jest także, że z uwagi na wiek małoletniego W. powódka wyjeżdżając na dłuższe wakacje zabiera go ze sobą i ponosi związane z tym koszty. Wątpliwości Sądu nie wzbudziło również to, że powódka i jej syn korzystają z wyjść do kina, na basen i spotykają się ze znajomymi, a małoletni W. gra w gry komputerowe i korzysta z innych form spędzania wolnego czasu. Podkreślić przy tym należy, że również te wydatki Sąd

przyjął na poziomie przyjętym na etapie postępowania zabezpieczeniowego, albowiem strona powodowa nie wykazała jakoby faktycznie w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. średniomiesięcznie ponosiła z tego tytułu wyższe koszty.

Wreszcie stanowisko Sądu nie uległo zmianie również w zakresie wysokości wydatków na opłacenie zabiegów kosmetycznych, wizyt fryzjerskich, masaży, zabiegów medycyny estetycznej, zabiegów (...) itp. odbywanych przez powódkę i ich częstotliwości. Strona powodowa nie udowodniła bowiem by w okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022r. M. Ł. faktycznie przeznaczala na ten cel większe środki niż przyjęto na etapie zabezpieczenia lub by korzystała z tych usług częściej niż przyjęto. Same tylko zeznania powódki w tym zakresie uznać należy za niewystarczające. Godzi się zresztą zauważyć, że w toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. M. Ł. sama przyznała, że we wskazanym okresie w znaczne mniejszym zakresie korzystała ona z różnego rodzaju usług i zabiegów, ale było to spowodowane jej stanem zdrowia psychicznego w tym czasie i nie może to jednocześnie być podstawą do przyjęcia, że uzasadnione było obniżenie jej standardu życia i nie uzasadnienia zmniejszenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego, a wszelkie wydatki są uwzględniane jako przeciętnie, średnio ponoszone w przeliczeniu na miesiąc, choćby nie zostały rzeczywiście poniesione w każdym miesiącu.

Kolejną kwestią, co do której Sąd nie zmienił stanowiska przyjętego na etapie zabezpieczenia, jest kwestia możliwości zarobkowych powódki. W toku postępowania potwierdzono bowiem, że w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022 r. M. Ł. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą A. M. Ł., w ramach której zajmowała się hodowlą zwierząt m.in. alpak, kóz, koni, a nadto prowadziła działalność terapeutyczną, również przy wykorzystaniu zwierząt, i agroturystyczną, organizowała odpłatnie różnego rodzaju przyjęcia i wycieczki indywidualne oraz grupowe, w tym dla przedszkoli czy szkół, a także zajmowała się sprzedażą wyrobów z wełny alpak, zaś średni miesięczny dochód jaki z tego tytułu osiągała wynosił około 10.000 zł netto. Okoliczności te wykazane zostały za pomocą dowodów z dokumentów, w tym z wydruków ze strony internetowej prowadzonej dla gospodarstwa (...) i wyciągów z rachunku bankowego jak za pomocą dowodu z zeznań świadków A. S. (1) oraz S. C., a także z zeznań samej powódki. Co więcej, za pośredni dowód wysokości średnich miesięcznych dochodów powódki z tytułu prowadzonej przez nią działalności służyć może w ocenie Sądu fakt, że w okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. M. Ł. posiadała na swoim rachunku bankowym znaczne oszczędności, które w pewnym okresie doszły nawet do kwoty niemalże 750.000 zł. W toku rozprawy z dnia 28.10.2022 r. powódka sama bowiem zeznała, że na ten właśnie rachunek wpłacała wszystkie dochody z działalności. Co prawda, M. Ł. wskazała także, że część z kwoty 750,000 zł stanowiła de facto własność jej brata, jak już jednak wskazano wcześniej, w tej części zeznania M. Ł. Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne, nie zostały one bowiem potwierdzone. W tych okolicznościach ostatecznie Sąd uznał, że we wskazanym wyżej okresie, możliwości zarobkowe powódki w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. kształtowały się na poziomie średnio 10.000 zł netto miesięcznie. Z tak osiąganego dochodu M. Ł. winna pokryć własne usprawiedliwione potrzeby oraz przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb rodziny poprzez pokrywanie części kosztów jej utrzymania. Należy bowiem wskazać, iż powódka jedynie częściowo realizuje swój obowiązek poprzez dokładanie osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniego W. Ł..

Jest oczywiste, że pozwany, będąc świadomym ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łożenia na zaspokojenie potrzeb rodziny jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą małżonkowie oraz ich dzieci, które jeszcze nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej.

Również w tym wypadku Sąd nie zmienił swego stanowiska. Jak bowiem ustalono w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. pozwany był (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp.k., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. sp. k., a nadto spółki cywilnej Przedsiębiorstwo (...), P. K., A. K. i Przedsiębiorstwo (...), J. Ł. oraz prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...). Co prawda, w aktach sprawy brak jest zeznań podatkowych pozwanego za 2021r., jednak jak wynika z informacji udzielonych przez Naczelnika Urzędu Sakr nowego w C. w 2020 r. w zeznaniu podatkowym PIT-28 za 2020 r. J. Ł. wykazał roczny przychód na poziomie kwoty 709.212,38 zł, a w zeznaniu podatkowym PIT-36L w kwocie 1.515.186,38 zł. Nadto w całym roku 2021 pozwany otrzymał od firmy (...) sp. z o.o. sp.k. kwotę 600.133,18 zł i

kwotę 1.511.056,42 zł. od firmy (...) sp. z o.o. sp. k.. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że J. widnieje jako właściciel lub współwłaściciel w łącznie 30 księgach wieczystych nieruchomości położonych na terenie objętym właściwością Sądu Rejonowego w Wągrowcu, a także jest właścicielem lub współwłaścicielem licznych ruchomości w postaci samochodów osobowych, motocykli, przyczep, naczep ciężarowych, ciągników samochodowych itp. Choć zaś pozwany jest jedynie (...) sp. z o.o. sp.k. i (...) sp. z o.o. sp.k., część nieruchomości i ruchomości których jest współwłaścicielem jest faktycznie majątkiem tych spółek, a jego własna działalność nie tylko przynosi dochody, ale również generuje koszty, to jednak Sąd nie miał żadnych wątpliwości, w okresie od 10.12.2021 r. do 07.03.2022 r. możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., podobnie jak na etapie postępowania zabezpieczającego, kształtowały się w na poziomie kwoty co najmniej 100.000 zł netto miesięcznie. Z takich dochodów pozwany winien zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczyniać się do ponoszenia kosztów zaspokojenia potrzeb rodziny oraz kosztów utrzymania małoletnich dzieci. Oczywiście jest zaś, że J. Ł. posiada na ten cel wystarczające środki finansowe.

Mając zatem na uwadze, że w okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022r. możliwości zarobkowe M. Ł. wynosiły 10.000 zł netto miesięcznie, natomiast usprawiedliwione koszty utrzymania jej i syna stron wynosiły łącznie 16.380 zł, to do pełnego zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb rodziny stron brakowało we wskazanym okresie 6.380 zł miesięcznie. W tych okolicznościach Sąd zobowiązał pozwanego J. Ł. do pokrywania tej różnicy w całości. Sąd miał bowiem na uwadze, że w myśl art. 27 k.r.o. oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił i możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Oznacza to, że prawo jednego z małżonków do żądania świadczeń alimentacyjnych od drugiego powstaje o tyle, o ile nie może on w danych okolicznościach zaspokoić swych potrzeb z wykorzystaniem własnych możliwości zarobkowych i majątkowych (tak I., N., Prawo rodzinne, 2012, s. 410, Nb 897; zob. także wyr. SN z 17.11.1999 r., III CKN 446/98, L.). Innymi słowy każdy z małżonków winien w pierwszej kolejności zaspokajać własne potrzeby samodzielnie, z osiągniętych dochodów, a dopiero w przypadku wyczerpania tych środków, domagać się przyczynienia się do ich zaspokojenia przez drugiego małżonka. Skoro zatem M. Ł. osiąga własne dochody, to w pierwszej kolejności winna ona z tych właśnie środków pokrywać koszty swojego utrzymania. Świadczenie alimentacyjne z art. 27 krio nie ma natomiast na celu zwiększania oszczędności powódki i powiększania jej majątku kosztem majątku pozwanego. W okresie od 10.12.2021r. do 07.03.2022r., po uwzględnieniu dochodów powódki, do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeby jej i małoletniego dziecka brakowała łącznie kwota 6.380 zł. W takiej sytuacji, w myśl art. 27 k.r.o., kwota ta w całości pokryta winna zostać przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku z dnia 28.10.2022r., w pozostałym zakresie oddalając powództwo co do roszczenia za okres od dnia 10.12.2021r. do dnia 7.03.2022r. (pkt 2).

Z uwagi zaś na fakt, że wyrok z dnia 28.10.2022 r. jest wyrokiem częściowym, nie kończącym postępowania, Sąd nie orzekał o kosztach procesu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

sędzia Rafał Agaciński